

**„ÎNTÂMPĂLARE” SAU PROVIDENȚA
LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges]
CAPITOLUL 4 | AJUTOR LA NEVOIE
ȘI PĂZIREA DE NENOROCIRE**

FUGA BOILOR

Un țăran cu frică de Dumnezeu ara cu o pereche de boi, lângă pădure și avea cu el o fetiță de șase ani și ceva, unul dintre copiii lui.

A venit o furtună, fulgera și tuna și în cele din urmă a început și ploaia.

„Du-te”, a zis tatăl copilului său, „sub acel stejar, ca să nu te ude.”

Curând a căutat și tatăl adăpost sub același copac. Boii au stat o vreme pe arătură, dar apoi au început s-o ia din loc.

Copilul și tatăl au alergat după ei și – încă nu se depărtaseră nici 50 de pași, când trăsnetul a lovit copacul și l-a făcut așchii.

Ce s-ar fi întâmplat dacă boii n-ar fi luat-o la sănătoasa ? Și cine a făcut ca oii să fugă ?

INCENDIUL ZĂDĂRNICIT

În sătucul N, se ținea oră biblică. Predicatorul deja pornise cu ai săi într-acolo, iar slujnica loială voia și ea să-i urmeze.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro

VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

Ea stătea la ușa mare a casei și voia s-o încuie, dar cheia nu se lăsa răsucită. A clătinat din cap cu mirare.

Așa ceva nu i se mai întâmplase niciodată. Ar trebui să meargă.

Dar nu, era imposibil, broasca se opunea tuturor încercărilor ei. În cele din urmă a renunțat la încercările zadarnice.

Dar pentru că nu putea părăsi casa cu ușa descuiată, a hotărât cu inima grea să nu se ducă la ora biblică.

Fata a aprins din nou lampa și se pregătea să pună deoparte pălăria și șalul.

Atunci a simțit un miros de ars, care pe drept a umplut-o de groază.

A inspectat repede camerele și spre groaza ei a observat în dormitor o pătură arzând mocnit.

A reușit să stingă fără multă osteneală focul, înainte ca el să facă pagube mari și să ajungă toată casa în flăcări. [Preluare din cartea : „Întâmplare” sau **Providența Lui Dumnezeu ?** | Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt | Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

„Dacă nu zidește Domnul o casă, degeaba lucrează cei ce o zidesc ; dacă nu păzește Domnul o cetate, degeaba veghează cei ce o păzește”.

[PSALMUL 127 : 1]

ANUL XI, NR. 527 / 14 DECEMBRIE 2025

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Fuga boilor
- Incendiul zădărnicit
- Proverbe persane. Dreptate
- Cum pot fi mântuiți ?
- David Livingstone

„Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții. Izgonește neadevărul din gura ta și depărtează viclenia de pe buzele tale !” [PROVERBE 4 :23 - 24]

Editorial. În vechiul spital de garnizoană din Stettin (II)

„Cine Îl are pe Fiul, are viața; cine nu Îl are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața.” (I Ioan 5 : 12)

În 16 noiembrie tocmai și-a propus să ceară permisiunea de la medicul-maior, să aibă voie să iasă pentru prima dată, pentru a-și vizita rudele din oraș.

Dar încă înainte ca vizita medicală să vină, genistul nostru a căzut atât de nefericit, încât piciorul i s-a rupt pentru a doua oară.

Așa că a fost dus din nou în patul lui, iar gândul că tot tratamentul ar trebui să înceapă din nou, a făcut ca lacrimi amare să i se rostogolească pe obraji.

În această suferință amară a devenit conștient, că în afară de piciorul lui bolnav, mai era și altceva în viața lui, de plâns și de vindecare.

A început să audă glasul lui Dumnezeu. În noaptea următoare a avut un vis ciudat. De aici înainte vrea să povestească singur :

„M-am văzut pe mine însumi culcat pe patul de moarte, palid și slăbit. În jurul meu stăteau mama, frații, rudele, care-și șopteau :

Acum s-a terminat cu el, acum moare. Am auzit aceasta și le-am spus : *Ah, nu plângeți, o, dacă ați știți ce fericit sunt! V-ați bucura împreună cu mine, căci mă duc în cer. Dați-mi cartea de cântări, haideți să cântăm o cântare.*

Mi s-a dat cartea și am deschis la cântarea : „Cine-L lasă doar pe bunul Dumnezeu ca să conducă”.

Am cântat-o cu voce slabă până la capăt ; când s-a stins ultimul ton, am fluturat triumfător cartea în mâna dreaptă, sufletul voia să se deprindă de trup – atunci m-am trezit din visul meu și mă aflu în noaptea întunecoasă, în patul meu, incapabil să mă ridic.

[Continuarea pe pagina 2]

Totuși, ce a fost acesta ? Nu m-a înconjurat o mare de desfătare ? Există într-adevăr asemenea fericire, cum tocmai ai simțit în vis ? Atunci scoală-te, trebuie s-o ai, fie ce-o fi ! Mult timp n-am putut să adorm de bucurie.

În dimineața următoare m-am trezit cu inima peste măsură de fericită.

Acum am luat în mână Biblia, care fusese dăruită puțin mai înainte spitalului în mai multe exemplare de către Societatea Biblică engleză și a fost împărțită prin saloane.

Într-adevăr, încă aveam puțină înțelegere pentru Cuvântul lui Dumnezeu, dar acest singur lucru îl știam, că Isus este Salvatorul păcătoșilor pierduți și pot să mă încredințez Lui.

În una din zilele următoare, am găsit în Epistola către Romani capitolul 8 cuvântul : „***Dar știm că toate lucrurile lucrează împreună spre bine pentru cei care Îl iubesc pe Dumnezeu.***”

Aceasta m-a impresionat profund. Conștiința mea îmi mărturisea : tu nu L-ai iubit pe Dumnezeu, nu te-ai interesat de El, ai trăit ca și când n-ar exista nici un Dumnezeu. Aceasta m-a smerit.

Dar acum Îl cunoșteam pe Isus, puteam să-I spun cu adevărat :

„*Te voi iubi, tăria mea, te voi iubi, podoaba mea, te voi iubi cu fapta, cu o dorință veșnică !*”

Câteva zile mai târziu am primit din mâinile predicatorului garnizoanei o carte cu titlul :

„*Poarta cea largă și cea strâmtă, învățatură creștină pentru cei care se interesează de calea cea dreaptă spre cer.*”

Această carte m-a introdus în înțelegerea Bibliei, la fiecare citat trebuia să exclam : *Da, așa este !*

Biblia mi-a devenit tot mai dragă. Am devenit peste măsură de fericit, am petrecut cele mai fericite săptămâni în spital și de acum înainte știam că eram o proprietate veșnică a lui Isus Hristos.

„*Mort în păcate*” am fost adus în acest spital, acum trăiesc.

„*Dar Dumnezeu, fiind bogat în îndurare, pentru dragostea Lui mare cu are ne-a iubit* (fiind și noi morți în greșeli), *ne-a adus la viață împreună cu Hristos* (prin har sunteți mântuiți)”. (Efeseni 2 : 4 – 5, textual)”.

Aici se termină povestirea genistului, care a părăsit spitalul garnizoanei ca un om devenit viu.

De atunci au trecut 46 de ani, părul acestui genist s-a albit, vechiul spital de garnizoană a fost demolat și probabil curând va fi demolat cortul vieții și pentru acest creștin credincios.

Dar viața veșnică, cea care a devenit atunci partea lui în Hristos, prin care poate să trăiască în pace ca un copil al lui Dumnezeu, este răpită de sub toată puterea morții.

„*Cine are pe Fiul lui Dumnezeu, are viața veșnică.*” **Prietene, o ai și tu ?**

[Continuarea în numărul viitor I Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* I VI I Georg von Viebahn, BERLIN I 1901 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 142]

**CUGETĂRI PERSANE
DREPTATE (V)**

- Dreptatea e înflorire, nedreptatea e pustiire.
- Deși dreptatea este amară, totuși trebuie ascultată.
- Dreptatea dă-o de la tine însuți, ca astfel nici tu să n-ai nevoie de nimic.
- În toate cele fii drept, fiindcă cel drept n-are nevoie de judecător. **GHABUS-NAME, Cap, VI, XXX**
[Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

Lumini peste veacuri
Volumul II [Petru Popovici]
CAPITOLUL 13
DAVID LIVINGSTONE

Clima de acolo nu era prielnică europenilor. În această a doua călătorie, el a descoperit fluviul Zambezi și a anunțat Societatea Geografică.

Când au sosit la Kolobeng, soția a născut cel de al patrulea copil, o fetiță, soția a născut un fiu și i-au pus numele William. Toată călătoria a fost foarte grea. care n-a trăit decât șase săptămâni, căci a fost răpusă de o epidemie.

La scurtă vreme după aceasta, soția s-a îmbolnăvit grav și a făcut o paralizie la față în partea dreaptă. Astfel, a trebuit să rămână acasă, să se odihnească.

El și-a continuat lucrarea cu evanghelizarea băștinașilor, cu medicina și cu școala, iar în puținul timp liber, făcea studii asupra plantelor și animalelor Africii, precum și asupra unor boli specifice ce secerau populația triburilor.

Înăuntrul său însă era un foc ce-l mistuia. Mereu se gândea la mulțimea triburilor din interiorul Africii, care niciodată nu a auzit despre Dumnezeu cel adevărat și dragostea Sa mântuitoare.

Astfel la 1 aprilie 1851, a întreprins a treia călătorie spre regele Sebituane. De data aceasta, a reușit să ajungă la el.

Sebituane auzise despre lucrarea lui Livingstone și dorea să vină și în țara lui. Acum când a sosit, l-a primit cu multă bunăvoință și cu mare cinste.

După câteva zile însă, o boală violentă i-a atacat plămânii și cu toate îngrijirile medicale date de Livingstone.

În a 14-a zi după sosirea lor, regele Sebituane a murit.

Abia începuse să audă vestea bună a mântuirii și a plecat în veșnicie.

Fiica lui Sebituane a luat conducerea țării.

Ea a dat deplină libertate lui Livingstone să viziteze țara și dacă găsește un loc potrivit să-și stabilească acolo un sediu-misionar.

Negăsind o locație mai bună ca la Kolobeng, la 13 august, au pornit spre casă. Soția era însărcinată cu al cincilea copil. Pe drum, la 15 septembrie 1851, soția a născut un fiu și i-au pus numele William. Toată călătoria a fost foarte grea.

Au dus lipsă și de mâncare și de apă. Săptămâni întregi nu au găsit apă, căci era deșert.

Ca să supraviețuiască, căutau ouă de struț, făceau o mică gaură în coaja lor unde vârau un pai și le sorbeau conținutul.

Istoviți de lunga călătorie, când au ajuns acasă, sănătatea soției și a copiilor a fost cu totul zdruncinată.

La începutul anului 1852, Livingstone s-a gândit să plece iarăși într-o călătorie de peste o mie de km.

El își dădea seama că soția și copiii nu vor putea rezista la clima aceea nesănătoasă. La fel nu îndrăznea să-i lase singuri acasă. De aceea, a hotărât ca soția și copiii să plece într-un concediu pentru refacere în Anglia ...

[Cont. în numărul viitor]
UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA?

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„***Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !***”